

Ραδιοφωνική έκπομπή διά τήν : 25ην
Φεβρουαρίου, 1973, ήμέραν : Κ Υ -
Ρ Ι Α Κ Η Ν καί ώραν: 20.00-20.30.

206
=

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ό ΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ό ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ -
ΚΑΚΗΣ. Τραγουδά ή ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ .

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν περασμένη Κυριακή Γιάγκο μου αγαπητέ, μου ανήγγειλες έσύ τό Τριώδιον. Σήμερα σοϋ αναγγέλλω έγώ ότι βρισκόμαστε στήν δεύτερη Κυριακή τής 'Αποκριᾶς.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γλαυκα είς 'Αθήνας κομίζεις. Δές νά μήν τό ξέρω ; Δευτέρα Κυριακή τής 'Αποκριᾶς καί φαντάζομαι τί θά γινότανε στήν παλιάν 'Αθήνα μιά τέτοια μέρα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια καί τήν δεύτερη Κυριακή, κυκλοφορούσαν πολλοί μασκαράδες στούς δρόμους, αλλά όχι όπως τίς δύο τελευταίες Κυριακές για τίς όποτες θά μιλήσωμε προσεχώς. Πάντως στά σπίτια γίνοντουσαν οίκογενειακά καί φιλικά γλέντια, συνήθως μασιέ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Συνήθως ή πάντα μασιέ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά σοϋ έξηγήσω. Σχεδόν πάντα μασιέ. Ξέρεις μέ ποιόν τρόπο γινότανε αύτή ή ιστορία ; "Ένα άθηναϊνό σπίτι πού ήθελε νά κάνη μιά αποκριάτικη διασιέδασι, δέν έστελνε προσιλήσεις σέ φίλους ή γνωστούς, μά διέδιδε μέ τρόπο ότι ή οίκογένεια "Αλφα νά ποϋμε, τήν Τρινοπέμπτη, θά δεχθῆ μάσκες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναί, αλλά έτσι, θά μπορούσαν νά πάνε καί άγνωστοι στό σπίτι έκείνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αυτό γινότανε καμμιά φορά, μ'όλο πού ήτανε πολύ σπάνιο γιατί όλοι ξέρανε ότι άφοϋ θά περνοϋσε μισή ώρα περίπου μέ άλληλοπειράγματα, στό τέλος όλοι θά βγάζανε τίς μάσκες...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναί, μά θά μπορούσανε μερικοί ἄγνωστοι τῆς οἰκογενείας, νά πᾶνε, νά πειράξουν, νά φᾶνε, νά πιοῦνε καί νά φύγουν νωρίς χωρίς νά βγάλουνε τίς μάσιες τους
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αὐτό γινότανε καμμιά φορά καί γι' αὐτόν τόν λόγο, ἡ οἰκογένεια πού δεχότανε, ἐφρόντιζε νά μήν ὑπάρχουν στίς αἰθουσες τῆς ὑποδοχῆς, σαλόνια, τραπεζαρία, χῶλλ, πολύτιμα σκεύη, σερβίτσια ἀσημένια, σταυτοδοχεῖα κρυστάλλινα καί ἄλλα τέτοια πού θά μπορούσε ἓνας ἄγνωστος μασιέ νά τά ξαφρίση.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εἶχανε γίνει τέτοια κρούσματα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶχανε γίνει μερικά καί γι' αὐτό, φροντίζανε οἱ οἰκοδεσπότες νά παίρνουν τά μέτρα τους. Κι' ἓνα ἀπ' αὐτά τά μέτρα ἀσφαλείας ἦτανε νά ἀνοίγη τήν πόρτα ὁ ἴδιος ὁ οἰκοδεσπότης ἢ ὁ γυιός τῆς οἰκογενείας καί νά ζητᾶ τό ὄνομα ἑνός ἀπό τήν συντροφιά τῶν μασιαρεμένων ἐπιδρομέων. "Ἐλεγε λοιπόν ἓνας τό ὄνομά του βγάζοντας τήν μάσια του : Τάσος Φινόπουλος, νά ποῦμε. "Α, ἐσεῖς κύριε Φινόπουλε : Πόση εἶναι ἡ συντροφιά σας ; Πέντε κι' ἐγώ ἔξη... Περᾶστε, περᾶστε...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καταλαβαίνω, "Ἐτσι ὁ Τάσος Φινόπουλος, νά ποῦμε, ἦτανε μιά ἐγγύησης ὅτι καί οἱ ἄλλοι πέντε θά ἦτανε γνωστοί καί ~~ἀσφα~~ ὄχι τυχαῖοι ἄγνωστοι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄκριβῶς ἔτσι. Καί φυσικά μόλις ἡ εἴθυμη συντροφιά τῶν μασιαράδων ἔμπαινε στό σπίτι, γινότανε ὑποδεικτῆ μέ φωνές καί τό γνωστό ἀποκορηάτιο σύνθημα : Σᾶς γνωρίσαμε... σᾶς γνωρίσαμε... χωρίς νά τοῦς ἔχουνε γνωρίσει φυσικά. Πῶς νά τοῦς γνωρίσουνε ἀφοῦ ἦτανε ὅλοι ἀβστηρότατα σκεπασμένοι μέ ντόμινα, κουκουλιές καί μάσιες πού ἐκάλυπταν καί τό κάτω μέρος τοῦ προσώπου ; Καί τό πείραγμα πῶς ἄρχιζε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἦτανε δύσκολο. Μερικοί πού εἶχανε προηγηθεῖ, εἶχανε βγάλει τίς μάσιες τους. "Ἐτσι οἱ μασιαρεμένοι τοῦς βλέπανε καί μπορούσανε νά τοῦς πειράξουνε ἐν τοῦ ἀσφαλοῦς...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή, τί είδους πειράγματα λέγανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στήν μικρή αθηναϊκή κοινωνία της εποχής εκείνης του 1910 έδω κι' έξηντα πέντε χρόνια, πριν από τούς βαλκανικούς πολέμους, τό κοσμικό κουτσομπολιό δέν ήτανε δύσκολο. "Έτσι καθένας ήξερε γιά τόν άλλον πράγματα και σκάνδαλα πού δέν θά μπορούσε νά τοῦ τά πῆ κατά πρόσωπον, αλλά μέ τήν κάλυψη τῆς μάσκας τά ξεφούρνιζε, αλλάζοντας κάπως τήν φωνή του. Γιά νά τό καταλάβης αυτό καλύτερα Γιάγιο, διάβασε έδω κάτι στίχους πού έγραφε στά 1910, ένας ατυρικός τῆς εποχῆς ανώνυμος, χωρίς υπογραφή, πού σημειώνει κάτι σχετικό.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

(Διαβάζει) Τί πειράγματα απ'τίς μάσκες και τί λόγια πονηρά πού περνοῦν τά έσκαμμένα κι' εἶναι μάλλον τσουχτερά.
- "Α χ έσύ, ό παντρεμένος πού 'σαι έρωτευμένος πάντα μέ τήν Ρόζα, τῶν παιδιῶν σου τήν φραντσέζα γκουβερνάν
πα...

Κακομοίρη συμφορά σου

έν σέ τσάκωνε ή κυρά σου

μέσα στό δωμάτιό της, όπου πᾶς μέ καρδιοχτύπι

όταν ή κυρά σου λείπει...

Μή μοῦ κάνης τόν άθώο, τήν λευκή περιστέρα

γιατί σ'έχω ίδεῖ νομίζω και στό Ζάππειο, μία φορά

όπου έπιανες κουβέντα κι' έιανες πολλές άβάντες

σε διάφορες άφράτες γερμανίδες γκουβερνάντες...

Κι' έχανότανε ή μάσκα, αφού τόσα εἶχε πεῖ

κι' άφηνε τόν νοικοκύρη, κόκκινο απ'τήν ντροπή...

Σοβαρά λοιπόν, τέτοια ήτανε τά πειράγματα τῶν μασκαρεμένων ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τέτοια και χειρότερα. Οί αθηναῖοι βρίσκανε εύκαιρία μέ τήν κάλυψη τῆς μάσκας, νά λένε ότι κουτσομπολιά κυκλοφορούσαν γιά τούς άλλους... Αλλά βέβαια γινόντουσαν στά σπίτια του καλοῦ κόσμου, στ'άριστοκρατικά νά ποῦμε σπίτια και στός διάφορες κοσμικές αἰθουσες, όπως και στίς Πρεσβεῖες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί στους δημοσίους χορούς ; 'Ενεῖ θά συμβαίνανε ἀκόμη περισσότερα, γιατί ἐνεῖ θά πήγαινε ἐλεύθερα ὅποιος ἤθελε χωρίς ἔλεγχο, ἀρκεῖ νά εἶχε εἰσιτήριο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλῶς. Κι' ὅπως δέν ἀπαγορευότανε ἡ μάσκα καί τό αὐστηρό ἰνιδόγνιτο, ὅταν ἓνας μασκαρεμένος εὗρισκε γνωστό του χωρίς μάσκα, μπορούσε νά τοῦ πῆ ὅ τι δῆποτε κυκλοφοροῦσε εἰς βάρους του...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ἐχω ἀκούσει ὅτι τήν μεταμφίεσι, τήν συνηθίζανε καί πολλοί σοβαροί ἄνθρωποι καί ὄχι μόνο οἱ νεαροί καί οἱ νεαρές. Εἶναι ἀλήθεια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αληθέστατο. Ἔρω καλά, γιατί τό θυμᾶμαι αὐτό ὅτι ὁ δημοσιογράφος Νικόλαος Σπανδωνῆς, εἶχε πάει κάποτε σ' ἓνα χορό ντυμένος καπουτσῖνος, ὁ Νικολοῦδης, ἐπίσης σοβαρός δημοσιογράφος πού ἐχρημάτισε καί ὑπουργός Τύπου, ντύθηκε 'Αετιδεύς, ὁ γυιός τοῦ Ναπαλέοντος, ὁ δικηγόρος Μιχαήλ Στελλάκης πού ἦτανε καί νομικός σύμβουλος τοῦ Γεωργίου τοῦ πρώτου, εἶχε πάει σ' ἓνα χορό ντυμένος Διάβολος... ἓνας κοσμικώτατος καί σοβαρός ἀθηναῖος ὁ Μαθιόπουλος, εἶχε ντυθεῖ κάποτε παραμάννα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σοβαρά ; Παραμάννα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, παραμάννα καί θυμᾶμαι καλά ὅτι εἶχε δέχει μαξιλαράκια στό στήθος του καί στά ὀπίσθια γιά νά φαίνεται εὐτραφής. "Ἐνας παλαιός συμβολαιογράφος τῆς 'Αθήνας, μασκαρευότανε κάθε χρόνο πότε τυρολέζος χωρικός, πότε κινέζος μανδαρῖνος, πότε χασάπης μέ μαχαίρια καί ποδιά μέ κόκκινα χρώματα γιά νά παριστάνη τά ἄλλα... Γιά νά μήν πολυλογοῦμε, ἀκόμα καί ὁ περίφημος κοσμικός τύπος τῆς παληᾶς 'Αθήνας, ὁ Τάκης Δαραλέξης ντύθηκε κάποτε Μαῦρος Γάτος μαζί μέ μιᾶ κομφοτάτη ἀθηναῖα γιά περτεναῖρ πού παρίστανε τήν μαύρη γάτα. "Ἦτανε ἡ μεγάλη ἀτραξιὸν τῆς βραδυᾶς σ' ἐκεῖνον τόν χορό τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αυτό θά ἔγινε κατά τά 1910 μέ 1911, γιατί τότε παίσθηκε στό θέατρον ᾽Ολύμπια ἢ μάλλον στό θέατρο ᾽Αρνιώτη, ὅπως λεγότανε τότε τό σημερινό θέατρο τῆς Δυτικῆς Σιηνῆς, ἕνα νοῦμερο ἐπιθεωρήσεως πού ἐσατύριζε ~~ἐπὶ~~ τό παριζιάνιο καμπαρέ τοῦ Μαύρου Γάτου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ᾽Ακριβῶς. Γι' αὐτό, μιὰ καί τό θυμηθῆκαμε, ἄς ἀκούσουνε καί οἱ ἀκροατές μας τό παλιό ἐκεῖνο παριζιάνιο τραγουδάκι.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μή σᾶς ξυνοφανῆ
 ἄν βγοῦμε στήν σικηνή
 μονάχα μέ τό καλεσόν
 εἶναι ἡ γάμπα μας γυμνή
 ἀλλά τό πόδι μας κομψόν...
 Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ᾽Ολα αὐτά βέβαια γινόντουσαν στά πλουσιόσπιτα τῆς παλιᾶς ᾽Αθήνας. Στά λαϊκώτερα ὅμως σπίτια, τί γινότανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί σ' αὐτά γλεντούσε ὁ κοσμάκης, μέ τήν διαφορά ὅτι γλεντούσε πιό φτωχικά. Τα μασκαρέματα, οἱ μεταμφιέσεις ἦτανε λαϊκώτερες καί ὄεν εἶχανε καμμιᾶ πολυτέλεια. ᾽Απάχηδες, βλάχοι καί βλαχοπούλες, πιερρότοι καί ντόμινα, ἀράπηδες μέ κελεμπίες καί κᾶτι τέτοια.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ᾽Εχω διαβάσει κάπου, σέ κάποιο παλιό χρονογράφημα, ὅτι ὁ λαϊκός κόσμος τῆς ᾽Αθήνας, περίμενε νά ἰδῆ καμμιᾶ ἰδιόρρυθμη ἐμφάνισι στό θέατρο, γιά νά τήν μιμηθῆ τίς ᾽Αποικηές, ὅπως λόγου χάριν, ὅταν παύθηκε μιὰ ὀπερέττα τοῦ Σακελλαρίδη, ὁ ᾽Υπνοβάτης μέ τόν κωμικό δράμαλη, πολλοί ἀθηναῖοι ντύθηκαν ὅπως ἦτανε ντυμένος ὁ δράμαλης στόν ὑπνοβάτη. Δηλαδή, μακρύ νυκτικό, μακρῶς λευκά εσώβρανα ἀπό κᾶτω, ἕνα σκοῦφο στό κεφάλι κι' ἕνα σπερματσέτο ἀναμένο στό χέρι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό εἶναι γεγονός καί μπορῶ νά σοῦ πῶ ὅτι μιὰ χρονιά βρέθηκαν περισσότεροι ἀπό πενήντα ἑξήντα τέτοιοι ὑπνοβάτες στούς δρόμους καί εἶχανε καταπληκτική ἐπιτυχία

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Επιτυχία πού τήν χρωστούσανε στήν ἐπιτυχία τοῦ Δράμαλη στήν
σχετική ὀπερέττα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλῶς, ὅμως μιά καί μιλάμε γιά τά λαϊκά ἀποικρηάτικα γλέν-
τια, ἀξίζει νά θυμηθοῦμε κάτι στίχους τοῦ ἀλησμόνητου Μωρα-
ϊτίνη, πού περιγράφουν ἕνα τέτοιο λαϊκό ἀποικρηάτικο γλέντι.
Διάβασέ τους Γιάγιο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Διαβάζει) Προχθές ἐδόθη μπάλ μασιέ
εἰς τῆς κυρίας Ρεμπεσιέ
ὅπου προσῆλθον πάμπολλοι
ντυμένοι δέ στήν τ ρ ί χ α,
ἄλλοι μασσῶντας γιάμπολη
καί μερικοί, ἀπλῶς, μαστίχα...
- 'Εντύπωσι προξένησεν ἡ καρβουλιάρισσα ἡ Κατίνα
ντυμένη στά λευκά, ὡς Κολομπίνα
κι' ὁ Χρῆστος ὁ Κατσικαπῆς πού μέ μεγάλη συστολή
εἶχε φορέσει μιά ἀλογίσια κεφαλή
τόν "Ἴππο, παριστάνοντας, τόν Δούρειον
πού ὁ Μερᾶς τόν ἀπεινάλεσε " Γαῖδούριον ".
- 'Ἡ Παιλαιό, τῆς γειτονιάς ἡ μαῖα
εἶχε ντυθεῖ μέ μιά ἀστερόεσσα σημαία
μ' ἕνα δαυλό στό χέρι της... καί εἰς τάς ἀπορίας
τοῦ κόσμου, ἔλεγε πῶς παρίστανε τό ἄγαλμα τῆς 'Ελευθε-
ρίας
- ἀφοῦ δουλειά της ἦτανε καί μόνη
τάς ἐπιτόκους νά ἐλευθερώνη !...
- 'Ἡ διασκεδάσις ἐκράτησεν ὡς τό πρωῒ
κι' ἔσπασαν ὅλοι ἀπ' τό φαῖ,
γιατί ἡ κυρία Ρεμπεσιέ, πού μαγειρεύει νοστιμάδες
εἶχε ἄρνάκι φριασέ καί λαχανοντολμάδες,
κεφτέδες καί σουπιές τηγανιτές...
- Αὐτά ἐγίνανε προχτές
κι' ἦτανε ὅλα ὁμορφα καί ὁμαλά
κι' ἀφοῦ γλεντήσανε μέ χεῖρά τους καί χαρά τους
οἱ κλεσμένοι ἐπέρασαν καλά
κι' ἐμεῖς πού δέν ἐπήγαμε, πολύ καλύτερά τους !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Θραιότατοι πραγματικά οι στίχοι του Μωραϊτίνη με τό πάντα είρωνικό και εύθυμο πνεύμα του. Μά πρέπει νά ποθμε ότι σ'αυτά τά λαϊνά γλέντια της 'Αποκριάς, ή επικρατέστερη μετανφίσεις για τίς γυναίκες, ήτανε ή βλάχα. Σκέφου ότι σ'ένα τέτοιο χορό σέ λαϊκό σπίτι, όλες σχεδόν οι γυναίκες φορούσανε βλάχικα... , όποτε όπως ήτανε φυσικό άκούστηκε και τό τραγ ουδι της Βλάχας : 'Εγώ 'μαι ή βλάχα ή πανεμένη, πού θά μās τό τραγουδήση τώρα ή Κλειώ...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) 'Εγώ 'μαι ή βλάχα ή πανεμένη
 έγώ 'μαι ή βλάχα ή ξαιουστή...
 Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Όμως, τήν άποκριάτικη έποχή με τίς πολυποίκιλες έκδηλώσεις της, τήν ακολουθούσαν στήν παληά έποχή και τά θέατρα, δέν είναι έτσι;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως δήποτε. Κανένα θέατρο δέν έπαιζε τό καθιερωμένο του ρεπερτόριο, τά συνηθισμένα του έργα, μά ό λόγος δέν ήτανε ή αίτία του συγχρονισμού με τό Καρναβάλι, μά ή ανάγκη νά μετατρέψουν τίς εΐθουσες των θεάτρων σε αΐθουσες δημοσίων χορών. Και ιδίως μία όλόκληρη έποχή, από τά 1915 έως τά 1930 κάθε θέατρο, διώοπτε τίς παραστάσεις του και έστρωνε δάπεδο χορού, όλόκληρο σανίδωμα επάνω από τά καθίσματα πού έρχότανε ίσια ίσια με τό δάπεδο της σιηνής.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καταλαβαίνω. Έτσι γινότανε πλατεΐα και σιηνή, μία άπέραντη αΐθουσα χορού. Και τί ώρα έρχιζε ό χορός ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά μεσάνυχτα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τά μεσάνυχτα έρχιζε ό χορός ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. "Εως τίς ένδεκα έπαιζε τό θέατρο έπιθεώρησι. "Υστερα χρειαζ ότανε μία ώρα περίπου, για ν'άποσυρθουν τά καθίσματα, κνητές καρτέλες, νά φύγουν οι θεαταί και νά μπδυνε οι πελάτες για τόν μεταμεσονύκτιο χορό πού κρατούσε έως τό πρωΐ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναί, θυμάμαι τώρα ότι είχα ιδεί κάποτε στο Θεατρικό Μουσείον μία μεγάλη διαφημιστική έντυπη λουρίδα που ανέφερε :
 Θέατρον Κοτοπούλη, πλατεία 'Ομοιοίας. 'Απόψε μέγας αποικρηάτικος χορός μέχρι πρωίας. Γενική είσοδος δραχμαί 20. Αί κυρία δωρεάν.
 Χαρτοπόλεμος, σερπαντινοπόλεμος, αύγοπόλεμος καί χορός. 'Ορχή-
 στρα πλήρης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνεις τί έσήμαινε ή φράσις : Αί κυρία δωρεάν. "Ήτανε ό μόνος τρόπος νά μαζεύεται ένεϊ κάθε καρυδιās καρυδι γιατί μέ τούς άνδρες που συχνάζανε σ' αυτούς τούς χορούς, οί περισσότεροι ήτανε έπαρχιωτες περαστικοί από τήν 'Αθήνα, φεύγανε όλες ζευγα-
 ρωμένες καί πρίν τελειώση ό χοροεσπερίς...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ασφαλώς καί τό κείμενο τών έπιθεωρήσεων που έπαίζοντο, τά νού-
 μερα έννοω, θά είχανε όλα χρώμα αποικρηάτικο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ολα. Καί οί τίτλοι τών έπιθεωρήσεων είχανε σχέσι μέ τό Καρναβά-
 λι. Στο θέατρο Κοτοπούλη, στην πλατεία 'Ομοιοίας, παιζότανε κά-
 θε χρόνο ή Μπαλαρίνα του μακαρίτη του Δραγάτη, στο θέατρο
 Κυβέλης, στο Κρηματιστήριο, κάθε χρόνο έπιθεώρησις του Βώττη
 μέ τίτλους Φιρουλί - Φιρουλά, ό Παπαγάλλος καί άλλους. Σ' ένα
 θεατράκι της οδου 'Εμμανουής Μπενάκη - τώρα έχει κατεδαφισθει
 τό Κοσμιόν, παιζότανε ό Κόκκινος Μήλος μέ τήν Νίτσα Μωρέττη
 τήν Νίτσα Γελοσόφου μητέρα του σημερινου μας κωμικου Γιώργου
 Κωνσταντίνου καί τον κωμικό Σπύρο Πατρίκιο. Στο θέατρο Μοντιάλ
 - κατεδαφίστηκε τώρα κι' αυτό - επιθεώρησις του Ηιώργου 'Ασημα-
 ξόπουλου ή του Συλβίου μέ τον Καρακάση... "Ολοι αυτοί είναι
 μακαρίτες τώρα, μά πρέπει νά όμολογηθη ότι τά νούμερα που γρά-
 φανε ήτανε πραγματικά έξυπνα καί πνευματώδη

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν νομίζεις ότι θά 'πρεπε ν' αναπολήσωμε κανένα απ' αυτά τά πα-
 λαιά αποικρηάτικα νούμερα, έτσι για νά τό άκούσουν καί οί σύγ-
 χρονοι άθηναίοι ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματικά θά ἦτανε σιόπιμο κι' ὄχι μόνο ἓνα μά καί δύο καί τρία. Θυμᾶμαι λόγου χάριν, στό θέατρο Κοτοπούλη, ὅπου δύο γυναῖκες, ἡ Χρυσούλα Μυράτ, μητέρα τοῦ σημερινοῦ μας Δημήτρη Μυράτ καί ἡ ἀδελφή της Φωτεινή Λούη, ἡ ὀμορφότερη γυναῖκα πού βγήκε ποτέ στήν ἑλληνική σκηνή. Ἦτανε ντυμένες ἀνθοπώλιδες καί λέγανε τετράστιχα πειρακτικά γιά τοὺς θεατᾶς ἐνῶ τοὺς πετούσανε λουλούδια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί θά γινότανε. Πανζουρλισμός πραγματικός. Κάθε θεατῆς θά ἤθελε νά κάθεται στίς πρῶτες σειρές γιά νά γίνῃ στόχος στήν ~~καταπολέμηση~~ λουλουδο - σκοποβολή.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄκριβῶς. Καί οἱ δύο χαριτωμένες αὐτές γυναῖκες τραγουδούσανε ἀφοῦ διάλεξαν πρῶτα τόν ὑποφήφιο...
- ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία Πιάνου) Πάρ'το - ὅπου καί νά 'σαι
πάρ'το νά μέ θυμᾶσαι
ὅπου κι' ἂν εἶσαι μακρῶ
τήν τρελλή Ἄποικηά.
- Σάντί τό θέλει ἡ μάνα σου, τήν νύχτα τό λυχνάρι
ἀφοῦ ἔχει τήν φαλάκρα σου, πού μοιάζει σάν φεγγάρι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί δέν θιγότανε ποτέ ὁ πειραζόμενος βέ τό πείραγμα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄπ' ἐναντίας κολακευότανε μάλιστα, γιατί στό ἀναμεταξύ ὄλος ὁ κόσμος πού θεατριζότανε, πλατεῖα καί γαλαρία, ξεσποῦσε σε χειροκρότημα τέτοιο πού ὁ ἴδιος ὁ θιγόμενος ἐφ'χαριστιότανε καί γελοῦσε περισσότερο ἀπό τοὺς ἄλλους.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄφέλεια ἐποχῆς...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συμφωνῶ. Καί μάλιστα, τώρα αὐτήν τήν στιγμή θυμᾶμαι κι' ἓνα ἱστορικό ἐπεισόδιο πού συνέβη στό θέατρο Κοτοπούλη στά 1925 σ'αὐτό τό νούμερο μέ τ ρ ε ῖς φαλακρούς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄφοῦ εἶπες τρεῖς φαλακρούς, μαντεύω τό ἐπεισόδιο. Θά ἔτυχε νά κάθωνται κοντά κοντά τρεῖς σημαδιανοί φαλακροί. Καί θά μαλλώσανε σέ ποιόν εἶχε πετάξει ἡ Φωτεινή Λούη τό λουλούδι. Πολύ νόστιμο... Τί ἀπέγινε ; Ποιός τό πήρε ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπορώ νά σοῦ πῶ ἀγαπητέ μου Γιάγιο, ὅτι σταμάτησε ἡ παράστασις μέ τήν συμπλοκή πού ἐπακολούθησε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ἐγινε συμπλοκή ; Σοβαρά μιλάς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σοβαρώτατα. "Ἀρχισαν νά διαπληκτίζονται οἱ τρεῖς φαλακροί. Δικό μου εἶναι, σέ μένα τό πέταξε... Καλέ τί μᾶς λές ; 'Ἐγώ ἔχω μεγαλύτερη φαλάκρα... ἐμένα εἶδε ἡ ἡθοποιός... 'Ἐπενέβαινε καί ὁ τρίτος φαλακρός ; Γιά κοιτᾶτε τήν δική μου τήν φαλάκρα... Εἶναι πιό μεγάλη ἀνόμη... Καλέ τί λές ; 'Ἐγώ εἶμαι γουλί... Κι' ἐγώ εἶμαι αὐτό...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' οἱ θεαταί τί ἔκαναν σ' αὐτήν τήν φαλακρο-διένεξι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν σοῦ εἶπα ; 'Ο κόσμος γκεντοῦε μέ τόν καυγᾶ. Μοιραζόντουσαν οἱ θεαταί καί φωνάζανε ; ὁ κύριος μέ τήν κόκκινη γραβάτα ἔχει τήν μεγαλύτερη φαλάκρα... "Ὁχι, ὄχι, ἄδικο... ὁ κοντός μέ τό φαρρό μουστάκι... "Ὁχι, ἄδικο, φώναζαν ἄλλοι : ὁ ψηλέας μέ τά γυαλάκια... Καί μέσα στήν ὀχλοβοή πού ἔγινε ἀκούγεται μιᾶ βαρειᾶ βαρειᾶ φωνή ἀπό τήν γαλαρία : Κρίσις Σολομώντος, σταθῆτε... "Ὅλοι σταμάτησαν. Καί ἡ βαρειᾶ φωνή ἐξακολούθησε : 'Ο ψηλέας μέ τά γυαλάκια ἔχει τήν μεγαλύτερη φαλάκρα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τότε πιά θά ἔληξε τό ἐπεισόδιο γιά τήν μεγαλύτερη φαλάκρα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐληξε βέβαια, μά εἶχε μιᾶ ἀπροσδόκητη συνέχεια. 'Ο συγγραφεύς τῆς ἐπιθεωρήσεως πού ἔτυχε νά βρῖσμεται στά παρασιήνια ἔγραφε ἕνα πρόχειρο δίστιχο στίς παιέττο του καί τό ἔδωσε στήν ἡθοποιό, ἡ ὁποία τραγούδησε σέ λίγο : οἱ ἄλλοι δύο φαλακροί δέν πρέπει ν' ἀμφιβάλλουν - ἄς πάρουν τά λουλούδια τους καί τρίχες νά μή βγάλουν...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ὅποτε πιά θ' ἀναστατώθημε τό θέατρο ἀπό ἐνθουσιασμό. Κι' ὅμως ἦτανε ὠραῖα ὅλα αὐτά πού μαρτυροῦσαν τήν ξενοιασιά τῆς ἐποχῆς. 'Ο κόσμος δέν εἶχε μέ τί νά καυγαδίση καί μάλλονε γιά ἕνα λουλούδι καί μιᾶ φαλάκρα... Τί ὠραί ἐποχή. Δίχως ἔνοιες καί φροντίδες.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γινότανε λοιπόν γλέντι στίς άποικρηάτικες έπιθεωρήσεις.
Μά έκτός από τά θέατρα, έδιναν χορούς δημοσίους καί τά χοροδιδασκαλει, μέ φτηνή είσοδο βέβαια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί πάντα μέ δωρεάν είσοδο για τίς κυρίες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό είναι εύνόητον. Μά κι έκτός από τά χοροδιδασκαλει, μερρηά μεγάλα καφενετα κλείνανε τίς δυό τελευταίτες Κυριακές καί τήν Τσικνοπέμπτη για να δώσουνε δημόσιο χορό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τά καφενετα άνόμη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τά καφενετα, όχι όλα βέβαια. Μά θυμάμαι πολύ καλά ότι τό καφενεζον Πανελλήνιον, πού τώρα κατεδαφίστηκε κι αυτό, έδινε χορούς, τό φοιτητικό καφενεζον Κοραής στην ύδόν 'Ιπποκράτους καί Ναβαρίνου έδινε χορούς, τό καφενεζον Βυζάντιον στην 'Ομόνοια έδινε χορούς μέ φτηνή είσοδο βέβαια, δένα ήραχμές καί κάπως υπερτιμημένα τά καταναλώσιμα ποτά, μπύρες, κρασιά καί άλλα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φυσικά μέ τίς άποικρηες καί τούς χορούς καί τίς εμφανίσεις των μασναράδων στους δρόμους, θα κερδίζανε πολλά καί αυτοί πού πουλούσανε χαρτοπόλεμο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά μεταγενέστερα χρόνια, γιατί σε χρόνια παλαιότερα, κερδίζανε οι μπακάληδες.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Οι μπακάληδες ; Γιατί ; Στά μπακάλια πουλιότανε ο χαρτοπόλεμος
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι, μά γύρω στα 1880 καί πριν, δεν υπήρχε χαρτοπόλεμος στην Ελλάδα καί οι μασναράδες κάνανε έφοδιασμό μέ σακουσμες μέ φασόλια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ φασόλια ; Πετούσανε φαόλια στους δρόμους ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νάλιστα, φασόλια. Καί όχι μόνο πετούσανε μά πολλοί τά μαζεύανε καί κάνανε παραναταθήμη για τήν Σαρανιστή πού θα έρχότανε...
"Ομως αυτά θα τά πουμε τήν προσεχή Κυριακή γιατί τώρα μόλις προλαβαίνομε να θυμηθομε ένα άνόμη άποικρηάτικο τραγοϋδι του Τίμου Μωραϊτίνη..
- ΚΛΕΙΩ ΛΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Δεν μέ ξέρεις, δεν σε ξέρω
υποφέρεις, υποφέρω...